

תת"ע 8111/01/14 - מדינת ישראל נגד עלי פארס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

02 פברואר 2016

תת"ע 8111-01-14 מדינת ישראל נ'

פארס

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלי פארס

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אורית מנדלוביץ

הנאשם - נוכח

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

ראשית דבר:

הריני מזכה את הנאשם מהעבירה של עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף.

הריני מרשיע את הנאשם בעבירה של אי ציות להוראות שוטר.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 22/11/13 בשעה 13:28, נהג ברכבו מכיוון יבור לכיוון שעב ועקף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "**התקנות**"). כמו כן, לאחר שנעצר ע"י השוטר בשל ביצוע העבירה הנ"ל, לא ציית הנאשם להוראות השוטר ולאחר שמסר את רישיון הנהיגה פתח בנסיעה ונעלם בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

3. התביעה הביאה כעד מטעמה את השוטר יגאל קאופמן, עורך הדו"ח לנאשם (להלן: "השוטר") וכך נכתב בדו"ח (ת/1):

"...הרכב הנ"ל נסע 2 מכוניות לפני ויצא לעקיפת רכבים שהיו לפניו 2 רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף המסומן בסימון חדיש ונראה היטב לעין. במהלך העקיפה הרכב היה עם ארבעת גלגליו מצידו השמאלי של קו ההפרדה. לאחר השלמת העקיפה הרכב חזר לנתיב הנסיעה. כשהתאפשר, יצאתי אחריו תוך שמירת קשר עין רציף ועצרתי אותו באמצעים משטריים...הנהג היה ברכב לבדו, ראות טובה אור יום. סימני כביש נראים היטב לעין...הנהג הסכים לתת רישיון נהיגה, לא נתן רישיון רכב החל בנסיעה ולא עצר למרות הוראותיי. נסעתי לתחנת משגב למלא דוחות המתנתי 30 דקות...הנהג לא הגיע. בבדיקת מסוף נמצא כי הנהג פסול מנהיגה ע"י משרד הרישוי מתאריך 29.1.13. לציין שהנהג סירב למרות הוראה מפורשת להצגת רישיונות הרכב ולאחר סירובו פתח בנסיעה לכיוון כללי שעב ונעלם. לציין...שהוצגה בפני הנהג בתחילת המפגש ת.מנוי וכמו כן הייתי עם אפוד זוהר משטרי...קשר עין רציף עם הרכב מביצוע העבירה ועד עצירת הרכב".

4. בחקירתו הנגדית, העיד השוטר כי:

- האירוע צולם אך הוא לא יכל באותו רגע להראות לנאשם את העקיפה.
- הצילום לא משקף את העבירה שבוצעה. מיד אחרי העבירה התחיל לצלם כדי שיהיה לו תיעוד של הרכב. צריך לבדוק אם הוריד את הסרט.
- לא איים על הנאשם ולא דפק לו על האוטו, רק אמר לנאשם שאינו חייב להראות לו את הצילום. הרישיון של הנאשם נשאר אצלו והוא הביא אותו לתחנת המשטרה שם נמסר לו כי שוטר אחר בשם עומר פארס החתים את הנאשם.

5. מנגד, העיד הנאשם בעצמו כי:

- השוטר עצר אותו בצד ואמר לו שיש לו צילום לפיו הוא עקף בפס לבן. הנאשם הכחיש את העבירה. השוטר אמר לו למה מי אתה ודפק לו על האוטו. אז, נסע הנאשם לתחנת משגב להתלונן, פגש חוקר בשם פארס שנתן לו את הרישיון בחזרה. השוטר החל לאיים עליו ולכן נסע לתחנה. לבסוף, לא הגיש תלונה כי לא ידע איפה לעשות זאת.
- לא ביצע עקיפה, יש במקום סיבוב ולא ניתן לעקוף שם. השוטר לא ביקש שיחכה אלא החל לצעוק עליו והוא נסע בגלל שפחד מהשוטר שיפגע בו. השוטר איים עליו.

6. הכרעה:

לאחר שבחנתי את גרסת מאשימה מזה ואת גרסת הנאשם מזה, הגעתי למסקנה לפיה עמדה התביעה בנטל השכנוע כנדרש במשפט פלילי ביחס לעבירת אי ציות להוראות שוטר המיוחסת לנאשם, אך יחד עם זאת, לא עמדה בנטל השכנוע ביחס לעבירת חציית קו ההפרדה הרצוף ע"י הנאשם, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

ביחס לעבירה בגין חציית קו ההפרדה הרצוף:

במקרה דנן, העיד השוטר כי האירוע צולם אך אינו זוכר באיזה אמצעי צולם וכי לא יכל להראות לנאשם את ביצוע עבירת חציית קו ההפרדה באותו רגע. עם זאת, המאשימה אף לא טרחה להציג בפני ביהמ"ש את צילום האירוע בשום שלב שלאחר מכן, אף לא ביום שמיעת הראיות. כאשר לעניין זה, יאמר כי בהמשך עדותו, שינה השוטר את גרסתו והעיד כי הצילום לא משקף את העבירה וכי החל לצלם מיד אחרי העבירה כדי שיהיה לו תיעוד של הרכב.

לפיכך, ביהמ"ש אינו מקבל את טענת המאשימה בסיכומיה כי "אין באי הגשת התמונות להעלות ו/או להוריד מאשמתו של הנאשם כפי שהעיד השוטר מדובר בצילום שנועד לזיהוי הרכב ולא רלבנטי להוכחת העבירה", שכן אי הבאת הצילומים מזירת האירוע, בין אם צילום של ביצוע העבירה עצמה, כפי שטען השוטר בתחילה, ובין אם צילום בסמוך לאחר ביצועה, כפי שטען השוטר לאחר מכן, פוגמת ביכולתה של המאשימה להוכחת ביצוע העבירה ובמהימנות גרסתה, כאשר מנגד גרסת הנאשם לעניין זה הייתה עקבית כאשר אף העיד כי לא ניתן לבצע עקיפה באותו מקום בשל סיבוב בכביש.

וככלל לעניין זה, יאמר כי גרסתו של שוטר באשר היא, אינה חקוקה בסלע וכי ניתן לסטות ממנה במקומות המתאימים לכך, כפי שכבר קבעה כב' השופטת סירוטה **בע"פ 70104/01 ברגמן אורי נ' מדינת ישראל:**

"בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות עדות השוטר כעדיפה"

ביחס לעבירת אי ציות להוראות לשוטר:

במקרה דנן, התוודה הנאשם בעדותו כי במהלך עיכובו ע"י השוטר ולאחר שמסר לו את רישיון הנהיגה, עזב ונסע לתחנת המשטרה להתלונן, כאשר רק מטעם זה ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירה זו. עם זאת, יאמר אף כי תמונה בעיני ביהמ"ש אמרתו של הנאשם כי השוטר איים עליו, דפק על רכבו ובשל הפחד נסע הוא מהמקום, שכן אם היה כך הדבר, סביר כי היה טורח הנאשם לא רק להגיע לתחנת המשטרה לאסוף את רישיונו כפי שעשה, אלא אף להתלונן ולדווח על המקרה החמור לכאורה, כפי שאכן העיד תחילה שברצונו לעשות. מה עוד, שדברים אלו של הנאשם עומדים בסתירה לדברי השוטר כי לא דפק על רכב הנאשם ולא איים אלא רק אמר כי אינו חייב להראות לו את הצילום.

7. **לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את עבירת אי ציות ההוראות לשוטר המיוחסת לו בכתב האישום ויש להרשיעו בגינה. עם זאת, שוכנעתי כי הנאשם**

לא ביצע את עבירת חציית קו ההפרדה הרצוף המיוחסת לו וכי יש לזכותו מביצוע עבירה זו .

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ו, 02/02/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם לאחר שמיעת ראיות זוכה מעבירה של עקיפת רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף והורשע בעבירה של אי ציות להוראות שוטר.

הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2012.

* אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 700 ש"ח או 7 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 4.4.16.

הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים ואישורים בשעות קבלת קהל.

* הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש ימים.

* לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 1.3.16 עד השעה 13:00.

* הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

* זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ו, 02/02/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט בכיר

תקוה